

priation kræver, at afståelsen sker „ifølge lov“, og at en blot gentagelse i en lov af grundlovens anden betingelse — at almenvellet kræver en afståelse — ikke kan antages at fyldestgøre kravet om speciel lovhjemmel for ekspropriation. Udvalget har imidlertid også været opmærksomt på højesterets dom af 24. juni 1958, hvorved en ekspropriation med hjemmel i en bygningsvedtægtsbestemmelse svarende til den omhandlede bestemmelse i Københavns byggelov blev kendt lovlig.

Bestemmelsen i lovforslagets litra c vil efter udvalgets opfattelse kun have ringe selvstændig betydning ved siden af litra a og b og i betragtning af, at der i medfør af byplanlovens § 12 vil kunne foretages ekspropriation af ejendomme m. v. til opførelse af de i en byplan afsatte anlæg, som det er af væsentlig betydning for det offentlige at råde over for at gennemføre byplanens bestemmelser. Man finder det herefter rettest, at lovforslagets litra c udgår. Da det ikke er hensigten at udelukke adgang til ekspropriation til f. eks. kommunale havneanlæg, sportsanlæg, parkanlæg m. v., er det som en konsekvens heraf foreslået, at der i litra b tilføjes „anlæg“.

Da ekspropriation til kommunale virksomheder kun bør kunne ske, når virksomheden har et egentligt kommunalt formål, er der endelig foreslået en begrænsende tilføjelse herom til litra b.

66) I stk. 6, 3. linje, ændres „indankes for“ til: „påklages til“, og i 6. linje ændres „Anker“ til: „Klager“.

Til § 58.

67) I stk. 2, 4. linje, ændres „derved ikke er rimelig“ til: „til deres gennemførelse er åbenbart urimelig“.

Til nr. 66.

Der henvises til bemærkningerne til nr. 14.

Til nr. 67.

Udvalget har bl. a. på foranledning af henvendelsen fra De Danske Grundejeres Landsorganisation overvejet rækkevidden af lovforslagets stk. 2 om visse tilfælde af ekspropriation og bestemmelsens forhold til grundlovens § 73. Bestemmelsen har sit forbillede i § 23, stk. 3, i lov om bestyrelsen af de offentlige veje, hvorefter de ved en ny vejlinje afskårne arealer kan eksproprieres, uanset at de ikke skal anvendes til vejformål, for så vidt bekostningen ved at tilvejebringe adgang til disse arealer efter taksationsmyndighedernes skøn ikke findes at stå i rimeligt forhold til arealernes værdi. I lovforslagets stk. 3 er det i overensstem-